

Vyvěšeno dne: 30. 7. 2026

Svěšeno dne: 13. 8. 2026

Hana Kučerová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Pavla Molka a Ondřeje Bartoše v právní věci žalobce: **Petr Pollák**, zast. Mgr. Lenkou Čihákovou, advokátkou se sídlem Palackého nám. 67, Slavkov u Brna, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2025, č. j. JMK 90749/2025, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 12. 2025, č. j. 31 A 67/2025-32,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud se v této věci zabýval otázkou, zda pokutový blok může být způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, pokud na něm není uveden podpis zasahujícího policisty.

I. Vymezení věci

[2] Žalobce podal dne 10. 4. 2024 námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Městský úřad Vyškov námitky rozhodnutím ze dne 5. 8. 2024 zamítl a provedený záznam potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Brně v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Krajský soud nesouhlasil se žalobcem, že příkazový blok č. 005 2743

ze dne 21. 3. 2024 trpí vadami, pro něž je nezpůsobilým podkladem pro provedení záznamů bodů v registru řidičů. S odkazem na předchozí judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že v námitkovém řízení lze zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam v registru řidičů proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Doplnil, že žalobce „[m]ěl-li jakékoliv pochybnosti o skutečnostech uvedených v příkazovém bloku, nic mu nebránilo využít svého práva na zahájení správního řízení, kde mohl uplatňovat námitky týkající se samotného přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2025, č. j. 21 As 55/2025-65).“.

[4] Krajský soud se následně zabýval chybějícím podpisem na příkazovém bloku, k čemuž uvedl, že „chybějící otisk úředního razítka či podpis úřední osoby zpravidla nepředstavují podstatné vady, pokud nezpůsobují pochybnost o pravé podstatě a druhu písemnosti.“. Přestože krajský soud zmínil, že v rámci skutkových okolností nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud dříve neřešil případ zcela chybějícího podpisu oprávněné úřední osoby, použil na projednávanou věc závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 278/2015-32, a potvrdil tak zákonnost postupu správních orgánů.

[5] Krajský soud se zabýval také žalobní námitkou, že v rozhodnutí městského úřadu bylo chybně uvedeno, že příkazový blok podpis oprávněné úřední osoby obsahuje, ačkoliv tomu tak nebylo. Krajský soud dovodil, že tato nesprávnost nemá vliv na zákonnost rozhodnutí, protože výrok přezkoumávaného rozhodnutí by byl totožný i v případě, kdyby k této chybě nedošlo. Krajský soud k tomu doplnil, že se jednalo o chybu ojedinělou, která byla zhojena rozhodnutím odvolacího správního orgánu.

II. Obsah kasační stížnosti a dalších vyjádření

[6] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[7] Stěžovatel tvrdí, že v rozhodování o námitkách byly nesprávně posouzeny právní otázky zákonnosti bloků, zejména bloku č. S 005 2743 ze dne 21. 3. 2024, na němž chyběl podpis oprávněného policisty a bylo na něm uvedeno pouze jeho identifikační číslo. Současně má za to, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, protože nebyl dostatečně odůvodněn, nepůsobí přesvědčivě a vzbuzuje pochybnosti o správnosti závěrů soudu.

[8] Stěžovatel dále namítá, že předešlá judikatura Nejvyššího správního soudu na projednávanou věc nedopadá. Poukazuje na to, že v rozsudcích ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 278/2015-32, a ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, se Nejvyšší správní soud vyjadřoval k problematice podpisu či služebního čísla pouze v kontextu jejich formálních nedostatků (např. obtížné čitelnosti), nikoli tehdy, kdy zcela chyběl podpis oprávněné úřední osoby. Stěžovatel zdůraznil, že podpis úřední osoby je uveden mezi obligatorními náležitostmi rozhodnutí podle § 69 odst. 1 věty druhé správního řádu i mezi zákonnými náležitostmi příkazového bloku podle § 92 odst. 4 písm. j) zákona o odpovědnosti za přestupky. Podpis plní funkci autentifikační, identifikační, kontrolní a garanční a jeho absence vede k pochybám, zda je listina vůbec řádným aktem veřejné moci.

[9] Záznam bodů je svou povahou sankčním nástrojem, a proto musí být přezkum existence způsobilého podkladu veden tak, aby nebyla oslabena garance zákonnosti a předvídatelnosti sankčního zásahu.

[10] Žalovaný považuje kasační stížnost za nedůvodnou a odkazuje plně na odůvodnění správních orgánů.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Kasační stížnost je nedůvodná.

[12] Přestože stěžovatel v kasační stížnosti formálně napadá nesprávné právní posouzení zákonnosti všech příkazových bloků (jakožto podkladů ve správním a soudním řízení) ve svém celku, jádro jeho argumentace směřuje výlučně k příkazovému bloku č. S 005 2743. Ve vztahu k ostatním příkazovým blokům stěžovatel neuvádí žádnou konkrétní argumentaci. Nejvyšší správní soud v této souvislosti připomíná, že kasační stížnost musí podle § 106 odst. 1 s. ř. s. obsahovat konkrétní skutková a právní tvrzení, z nichž je zřejmé, z jakých důvodů stěžovatel považuje rozhodnutí krajského soudu za nezákonné. Pouhé obecné tvrzení o nesprávném posouzení, které není podepřeno žádnou konkrétní polemikou se závěry krajského soudu, nesplňuje požadavky na řádně uplatněný kasační bod. Podle ustálené judikatury platí, že *kvalita a preciznost ve formulaci kasačních bodů předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu, přičemž soud není povinen ani oprávněn za stěžovatele spekulovat či domýšlet argumenty, neboť by tím přestal být nestranným rozhodčím sporu a porušil by zásadu rovnosti účastníků řízení* (srov. např. rozsudky rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, nebo ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58). Jelikož ve vztahu k ostatním příkazovým blokům podání stěžovatele postrádá znaky projednatelné kasační námitky, Nejvyšší správní soud se těmito dalšími bloky nezabýval a v souladu s dispoziční zásadou omezil svůj přezkum pouze na konkrétně odůvodněné námitky směřující proti příkazovému bloku č. S 005 2743.

[13] Podle § 92 odst. 4 písm. j zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) se *v příkazovém bloku uvede v případě příkazového bloku v listinné podobě vlastnoruční podpis oprávněné úřední osoby a v případě příkazového bloku v elektronické podobě kvalifikovaný elektronický podpis oprávněné úřední osoby nebo kvalifikovaná elektronická pečeť správního orgánu*. Také podle § 69 odst. 1 správního řádu *písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby*.

[14] Kasační soud předesílá, že příkaz je specifickou zjednodušenou formou písemného vyhotovení rozhodnutí o přestupku. Podle § 150 odst. 5 správního řádu jej lze na místě použít, uzná-li účastník řízení při své přítomnosti důvody vydání příkazu, považuje-li se stav věci za prokázaný a uloží-li se povinnost k peněžitému plnění do výše 10 000 Kč nebo povinnost k nepeněžitému plnění, kterou účastník může uskutečnit ihned na místě. Podepsáním prohlášení se příkaz stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím, jak je upraveno v § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle něhož *příkaz na místě se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím vlastnoručním podpisem příkazového bloku v listinné podobě nebo digitalizovaným podpisem příkazového bloku v elektronické podobě obviněným nebo osobou jednající za obviněného, který je právníčkou nebo podnikající fyzickou osobou*, což ostatně obecně vyplývá i z § 150 odst. 5 správního řádu.

[15] Záznam bodů do registru je poté zákonným důsledkem pravomocného rozhodnutí o přestupku. Jakmile je sankce za jednání vymezené v příloze k zákonu o silničním provozu pravomocně uložena, příslušný počet bodů se do registru zaznamená přímo ze zákona. Ustanovení § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, však přesto upravuje institut námitek, tedy speciální možnost obrany proti chybnému záznamu bodů. Jak již správně uvedl krajský soud, v řízení o námitkách lze zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí), zda byl záznam v registru řidičů proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci se v tomto řízení zásadně

nepřezkoumává; na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, dokud nejsou příslušným orgánem zrušeny (rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, a ze dne 1. 12. 2022, č. j. 10 As 261/2021-34).

[16] Nejvyšší správní soud v této souvislosti upozorňuje stěžovatele, že jeho argumentace v kasační stížnosti se částečně mýlí s podstatou věci, neboť se primárně zaměřuje na otázku zákonnosti (respektive formální bezvadnosti) příkazového bloku. Jak však bylo vyloženo výše, otázka samotné zákonnosti podkladového rozhodnutí není pro posouzení podmínek pro zápis bodů podstatná a v námitkovém řízení se nepřezkoumává. Aby měla tvrzená vada vliv na provedení záznam bodů, musela by dosahovat takové intenzity, že by příkazový blok činila zjevně nezpůsobilým podkladem pro záznam, tedy například by příkazový blok vyvolával zásadní pochybnosti o tom, zda se vůbec jedná o pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné moci (zejména z důvodu jeho nicotnosti), neobsahoval by jednoznačnou specifikaci přestupku, zavdával by důvodné pochybnosti o tom, za jaké jednání byla sankce uložena nebo by bylo zřejmé, že nebyl samotným přestupcem podepsán (rozsudky NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 278/2015-32). Tyto vady však NSS v posuzované věci neshledal, neboť stěžovatel nenamítal chybějící vlastní podpis, ale chybějící podpis policisty jako jednu z formálních náležitostí příkazového bloku.

[17] Nejvyšší správní soud se neztotožňuje s námitkou stěžovatele, že dřívější judikatura na projednávanou věc nedopadá. Krajský soud správně poukázal na ustálenou judikaturu, podle níž chybějící otisk úředního razítka či podpis úřední osoby zpravidla nepředstavují podstatné vady, pokud nevyvolávají pochybnost o pravé podstatě a druhu písemnosti (rozsudky NSS ze dne 21. 4. 2004, č. j. 2 As 5/2004-48, ze dne 20. 1. 2011, č. j. 8 As 47/2010-81, či ze dne 26. 10. 2016, č. j. 278/2015-32, body 30 až 32).

[18] První dva citované rozsudky spojují vady spočívající v chybějícím podpisu s nicotností rozhodnutí pouze tehdy, pokud by rozhodnutí bylo vydáno zcela bez vědomí oprávněné osoby a ve svém důsledku by se vůbec nejednalo o projev vůle správního orgánu. To lze v případě příkazního řízení na místě zpravidla vyloučit. V něm totiž oprávněná úřední osoba (zde policista) činí projev vůle bezprostředně při projednání přestupku za přítomnosti obviněného. Přestupce tak přímo na místě vnímá a bezpečně ví, že daná úřední osoba jménem správního orgánu tento projev vůle činí, a přestupce pak vlastnoručním podpisem bloku stvrzuje svůj souhlas s projednáním přestupku v příkazním řízení i správností údajů.

[19] Ustanovení § 92 odst. 5 zákona o odpovědnosti za přestupky navíc stanoví, že *tiskopisy příkazových bloků v listinné podobě vydává Ministerstvo financí a že správní orgány odebírají tiskopisy příkazových bloků v listinné podobě od příslušného celního úřadu*. Každý správní orgán tedy nakládá se svými jednoznačně přidělenými příkazovými bloky, které následně distribuuje mezi jednotlivé policisty (případně jiné oprávněné úřední osoby). I tím se výrazně snižuje pravděpodobnost, že by nešlo o projev vůle správního orgánu. Příkaz na místě totiž nemůže být vydán libovolným způsobem, ale pouze prostřednictvím příkazového bloku na originálním tiskopise vydaném Ministerstvem financí.

[20] I pokud tedy v posuzované věci na sporném příkazovém bloku chybí vlastnoruční podpis policisty, nevznikají v dané situaci pochybnosti o tom, že se jedná o skutečný a autentický projev vůle oprávněné úřední osoby. I kdyby krajský soud ve svém rozsudku došel k závěru, že chybějící podpis oprávněné úřední osoby představuje nesplnění formální zákonné náležitosti, tato vada nedosahuje intenzity nicotnosti rozhodnutí a nepředstavuje překážku pro to, aby byl takový příkazový blok způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v registru řidičů.

pokračování

[21] Nad rámec výše uvedeného závěru Nejvyšší správní soud podotýká, že účelem podpisu policisty na pokutovém bloku je především jednoznačná identifikace úřední osoby, která projev vůle jménem správního orgánu učinila, a současně autentizace tohoto projevu vůle. Judikatura již dříve dovodila, že *příkazní řízení na místě je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem, tedy uložením pokuty, a že pokud jde o podpis, je při absenci jeho zákonné definice nutné spokojit se s minimálními nároky na jeho podobu. Může se jednat i o individualizované vypsání jména nebo znaku osoby, a to souvislým i nesouvislým tahem ruky.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). V projednávané věci je v kolonce určené pro zasahujícího policistu jednoznačně a čitelně uvedeno jeho služební číslo. Ve světle zmíněných minimálních požadavků, které dovodila předchozí rozhodovací praxe, lze tedy navíc uvažovat o tom, že uvedení služebního čísla v tomto specifickém případě materiálně mohlo plnit nejen funkci identifikační, ale do určité míry fakticky i funkci autentizační. Služební číslo je totiž zjevně vypsáno vlastní rukou a zároveň dostatečně individualizuje oprávněnou úřední osobu

IV. Závěr a náklady řízení

[22] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[23] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti náleželo, soud toto právo nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. července 2026

L. S.

Petr Mikeš v. r.
předseda senátu